
”RIPPIKOULUN KÄYNYT JA ROKOTETTU”

Täällä kotimaan lounaiskulmalla olemme saaneet viettää kesää, kaikki omilla tavoillamme, erittäin suotuisissa olosuhteissa. Tämä näin yleisesti ottaen, mutta jos mennään yksityiskohtiin, niin alkaa löytyä säästäkin haittatekijöitä. Yhtenä suurimpana on ollut liian kovat helteet.

Monille ikääntyneille varsinkin kerrostaloihin ja omakotitalojen vinttihuoneisiin kääntynyt lämpö on suuri haitta. Se on häirinnyt nukkumista ja käy ns. pumpun päälle. Monenlaisia keinoja ihmiset varmaan ovat käyttäneet selvitäkseen eteenpäin kohti tavanomaisempia lämpötiloja. Rasittavissa mainoksissa sanotaan; ”eikä siinä vielä kaikki”, niin näissä kesän vaivoissakin.

Suomen jalkapallomaajoukkue pääsi viimein osallistumaan EM turnaukseen. Kannattajien innokkuus oli ymmärrettävää. Kisoja ei järjestäjät halunneet perua, vaikka koronatilanne oli tiedossa ja riskitekijät suuria. Suomalaisten kannalta katsottuna, erityisesti kisoja katsomaan lähtevät eivät peruneet matkaansa. Ns. deltamuunnos taudista oli tulossa ja siitä asiantuntijat varoittivat. Voidaan todistetuksi sanoa, että kysymys ei ole jälkiviisaudesta. Kisat pidettiin ja seuraamukset ovat nyt kaatuneet kansalaisten päälle, tartuntoja on taas puolisen tuhatta päivässä. Ne, jotka lähtivät seuraamaan kisoja, olivat pääasiassa rokottamattomia nuoria aikuisia, hieman uhkarohkeita ja voimiensa tunnossa olevia. Julkisuuteen tuli joidenkin oudot asenteet, osan heistä lähettäessä huutoterveiset ministeri Kiurulle. On selvää, että ko. porukka ei edustanut kaikkia faneja, vaan leimasi muitakin ikävästi. Lisäksi matkamuistona tuli tämä nykyinen koronatilanne.

Toisena isona tekijänä koronan uudelleen leviämisessä on nuorten aikuisten yökerhoja baarikäytös. No, mitä sitten? Tämä hyvinvointiyhteiskunta, jonka nyt eläkkeellä olevat ovat työllään rakentaneet, kantaa seuraamukset. Hekin, jotka lähettivät ministerille haistatteluterveisiä ja edesauttoivat taudin leviämistä, saavat tarvitessaan hyvän hoidon, kuten kaikki muutkin sairastuneet. Niin pitää olla, se on meidän yhteiskuntamme suurta rikkautta.

Tämä koronan uusi leviäminen ja mahdolliset uudet rajoitukset vaikeuttavat meidänkin yhdistystemme toimintoja, jos ei aivan uusilla rajoituksilla, niin vaikutus tapahtuu yksittäisten jäsenten omissa mieltelmissä. Matkoille ja teatteriretkille ilmoittautuminen on hyvin varovaista, ei ole sellaista iloista ja odottavaa mielenlaatua, jota asiassa tarvitaan.

Pääseekö kerhotoiminnat ja muut harrasteryhmät syksyllä vauhtiin, vai takkuaako kaikki samoin, kuin jo pitkään on tehnyt. Kohta puolitoista vuotta on kulunut niin, että on sanottu: ”lähiviikot näyttävät tilanteen kehittymisen”. Uusia rajoitustoimia lienee tulossa ja tartuntojen jäljittäminen on vaikeutunut merkittävästi.

Tuo otsikon lause oli yli sata vuotta sitten arkipäivää, niin kirjoitettiin henkilön pape-reihin, jos hän oli saanut isorokkorokotuksen ja osasi auttavasti lukea. Lukutaitoa arvioitiin ensisijaisesti rippikoulussa. En olisi osannut pari vuotta sitten arvata, että osa tuosta, joskus vitsinä, heittämästäni lauseesta olisi totisinta totta. Oikeastaan se on kokonaan totta; voidaan katsoa tuon rippikoulun tarkoittavan, että se osoittaa henki-lön omaavan sivistystä, sivistys on oikeaa asennetta, taitoa itsensä ja muiden suojaa-miseen. Taas joudumme miettimään, miten tästä eteenpäin.

Meidän yhdistyksissämme on koronalta suojautuminen ollut vastuullista ja hyvää ta-soa. Hakeudutaan kerhoihin ja harrasteisiin, edelleen ohjeita noudattaen ja pidetään yhteyksiä, niin hyvin kuin se on mahdollista. Tuodaan kaverimmeekin mukaan, uudet jäsenet ovat hyvin tervetulleita. Nyt puolellamme alkaa olla hyvin kattavat rokotuk-set, jaksan uskoa siihen, että ne suojaavat ainakin vakavalta tautimuodolta. Nuorem-pienkin rokotukset etenevät, rokotustodistus tulee olemaan tärkeä dokumentti, kuten otsikko aikanaan, sillä matkustetaan ja osallistutaan. Se tulee pian olemaan passin osa.

Ihmismieli on usein sellainen, että kun se keskittyy joltain suojautumiseen, se katsoo sinne huonojen tapahtumien toiselle puolelle. Se on tietysti hyvä asia, mutta samalla aika kuluu ja esimerkiksi omasta ja läheisten kunnosta ja jaksamisesta huolehtiminen voi jäädä heikommalle huomiolle. Nyt tulee tarkistaa oma tilanne ja kiinnittää huo-miota henkiseen ja keholliseen jaksamiseen. On oltava itse kohtalaisessa kunnossa, jotta voi huolehtia muista. Jokaisena päivänä on harrastettava jotain liikuntaa. Illalla on hyvä olla sellainen olo, että olen tehnyt jotain kuntoni eteen. Tämä on kova ja an-kara vaatimus, mutta se on vain hyödyksemme.

On oletettavaa, että myös yhdistysten liikuntavastaavat lukevat nämä liikuntakirjeeni tarkasti. Tässä siis ennakkotietona, että olen jutellut Paimion yhdistyksen liikuntavas-taavan, Jouko Olanderin, kanssa syksyn toimista. Kaimani on ehdottanut, että liikun-tavastaavat kokoontuisivat syksyn aikana Paimion yhdistyksen vieraksi ja tutustuisi-vat samalla kivaan lajiin; hentopalloon. Niin kuin tuo nimikin kertoo, pallo lienee peh-meä ja rajua hyppimistä ei tarvita. Itselläni ei ole lajista vielä tarkkaa käsitystä, mutta sen uskon, että se varmaan kehittää tasapainoa ja on hyvää liikuntaa. On hyvin mah-dollista, että siitä voisi tulla yhdistysten jäsenille mieluisa harrastus. Seurallisuus

tietenkin on ko. pelissä etunenässä. Muutoinkin liikuntavastaavien on hyvä kokoontua ja vaihtaa kokemuksiaan yhdistystensä toiminnoista.

Toivon, että boccian ulkokisat onnistuvat hyvin ja voimme osallistua esim. Diandran konserttiin, Ruissalon kesäjuhlaan ja varattuihin teatteriesityksiin, tarpeen mukaan riittävästi suojautuen. Tänä syksynä V-S piiri järjestää myös kirkkopäivän Raisiossa ja yhdistysten toimintavuosi huipentuu Turussa pidettävään liittokokoukseen, joka jouduttiin koronan takia siirtämään kesäkuulta marraskuulle.

Nauttikaamme kesästä, tätä hienoa aikaa olemme kovasti odottaneet. Harrastetaan liikuntaa sopivasti, pidetään kavereihin yhteyksiä ja kokoonnutaan viimeistään syksyn tullessa yhteisiin tilaisuuksiin.

27. heinäkuuta 2021

EKL V-S piirin liikuntavastaava

Jouko Aalto